

Boliger ikke kan ventes fornyet, vil det være ensbetydende med, at ingen private tør bygge, og at man altsaa lægger over paa Københavns Kommune at sørge for Boliger til alle dem, der fra Landet og Købstæderne paa Grund af Bolignøden derude vandrer ind til Hovedstaden. Det forekommer mig at være en ganske uholdbar Stilling, og en Stilling, som Regeringen ikke i ret mange Dage kan sidde som tavst Tilskuer til.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Hagbart Berg: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 88 af 22. April 1904 om det lollandske Digelag.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6785).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Carl Sørensen: Ved Lov Nr. 88 af 22. April 1904 fik det lollandske Digelag sit Forhold til Staten ordnet. I § 1 i nævnte Lov hedder det: „Finansministeren bemyndiges til paa de i § 2 angivne Betingelser at eftergive den det lollandske Digelag paahvilende Gæld til Statskassen; at afstaa til det lollandske Digelag den Statskassen tilhørende Andel af Ejendomsretten over Rødby Fjord og Nakskov Indrefjord samt Statens Andel i den endnu udestaaende Del af Købesummen for det afhændede Areal af Nakskov Indrefjord; at tilskyde et kontant Beløb af 200 000 Kr. af Statskassen til Dannelse af en Reservefond for det lollandske Digelag“. Det fremgaar af de Oplysninger, som vi fik i det Udvalg, der i sin Tid behandlede det Forslag, der blev til Loven af 22. April 1904, at det lollandske Digelags Gæld til Statskassen da var 826 561 Kr.

95 Øre, foruden at Staten havde ydet et direkte Tilskud til Digelaget paa 100 000 Kr.

Det Tilsagn, der her fra Statens Side blev givet det lollandske Digelag, blev givet under Forudsætning af, at en Række Punkter blev imødekommet fra Digeskatteydernes Side; de stilles op i 5 Punkter i § 2. I Punkt 4 siges der: „Den Digesinteressenterne til Digernes Vedligeholdelse paahvilende aarlige Digeskat vil være at fastsætte til 18 Øre pr. Enhed; dog skal Finansministeren, naar Reservefondens har naaet en Størrelse af 1 Mill. Kr., være bemyndiget til paa Amdtsraadets Indstilling at foretage en Nedsættelse af Digeskatten“. Det fremgaar altsaa heraf, at man har anset en Digeskat af 18 Øre pr. Enhed for at være tilstrækkelig til Digernes fremtidige Vedligeholdelse. Men det er naturligvis gaaet med det lollandske Digelag, som det er gaaet med andre Digelag, at man har haft vanskeligt ved at faa Indtægten til at strække til, og det Forslag, der her foreligger til Behandling, er, saa vidt jeg skønner, kun forelagt for at faa ændret Punkt 4 i § 2 i den anførte Lov, saaledes at man kan forhøje Skatten fra 18 Øre til 36 Øre pr. Enhed. Da Enhedernes Antal er 168 702, vil en Forøgelse af Digeskatten med 18 Øre pr. Enhed give en forøget Indtægt paa godt 30 000 Kr.

Det er vist ingen Nytte til ved denne Løjlighed at komme ind paa en historisk Udvikling af det lollandske Digelags Forhold. De 300 000 Kr., der nu er bevilgede fra Statens Side, er bevilgede under Forudsætning af, at Resten tilvejebringes af Digeskatteyderne, og da der ingen anden Mulighed er for dem for at tilvejebringe Beløbet end at gaa til en Forhøjelse af Digeskatten, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling her i Tinget. Hvis Udvalg ikke fra anden Side ønskes, har vi ment, at Forslaget kan gennemføres uden Udvalgsbehandling.

Keiser-Nielsen: Da det foreliggende Lovforslag saa vidt mig bekendt er i Overensstemmelse med de Betingelser, som Finansudvalget under dets Bevilling paa Finansloven har sat for at yde dette Statsbidrag paa 300 000 Kr., i Aar altsaa med Halvdelen 150 000 Kr., skal jeg ogsaa paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget vor Støtte. Heller ikke mit Parti nærer noget Ønske om Udvalgsnedsættelse.